

Cintorín, cintorín

♩=176

Cin - to - rín, cin - to - - rín, zá - hra - da

ze - le - ná, do te - ba pa - da -

jú naj - drah - šie se - me - ná.

Pa - da - jú, pa - da - jú, a - le ne - schá - dza - jú,

le - bo ich hro - bá - ri hl - bo - ko sá - dza - jú.

2. Sadila som ružu, širokého lístia,
snáď sa mi mamička v cintoríne vospia.
[:Ruža sa rozvila, vietor lístie odnes,
má drahá mamička, spia tam ešte dodnes.:]

3. Vstaňte mi mamička, budem sa vydávať,
poďte mi, mamička, požehnanie dávať.
[:Vstaňte a vystúpte, na skalú vysokú,
odtiaľ uvidíte, jak nám rúčky zviažu.:]

4. Zviažu nám ich zviažu na štyri uzlíčky,
že ich nerozviažu kňazove ručičky.
[:Keď nám ich rozviažu, zviažeme si sami,
a to bude koniec lásky, milovaní.:]